



VOX POT GUANYAR!

A Europa els partits d'extrema dreta construeixen un front comú i a cada nova cita electoral estatal o europea guanyen més vots.

A Espanya és una alerta que cal prendre's seriosament. La semi-victòria de VOX indica que "ja no cridem per espantar" i l'angoixa de molts polítics electes es veu confirmada: Les pròximes eleccions podrien portar una victòria de VOX. Hi ha una lògica de victòria per part del "bloc de la gent" en contra del "bloc elitista" format pels partits Socialista i Popular, alhora que minoritari.



Pedro Sánchez segurament serà titular en les següents eleccions però llavors patirà el rebuig del qual es va beneficiar pel desgast de Mariano Rajoy. Per tant, les abstencions aniran en benefici de VOX com a força encara per estrenar a nivell nacional i legitimada pels èxits de les extremes dretes a l'estranger.

Una força curosament llimada de moltes de les seves asperitats extremistes, resoltes amb respectabilitat aparent, fins i tot presentades com ecologia localista i vot "groc" de les classes populars, abandonades tant per l'esquerra com per la dreta tradicionals.

Només l'extrema dreta ha estat capaç d'aprofitar el moviment de rebuig a la política i a la "histèria identitària antiimmigrant". Ha sabut trencar la política esquerra-dreta i l'ha substituïda pel xoc de, classe contra la classe, "el bloc d'elit contra el bloc popular". Els "de dalt" contra els "de baix" que rebel·lant-se esperen obtenir algun benefici.

La miopia del poder i de les elits cap als de baix és total i la vella promesa de l'ascensor social és un fracàs. L'elit és miop i segueix mantenint a la gent exclosa del present així com del futur. Però els de baix s'han adonat que són majoria i per tant del seu possible impacte?

El que és cert però és que la victòria de VOX només és possible si continuem creient que és impossible.



ELS PAGESOS CATALANS REACCIONEN DAVANT LA CRISI

Recentment diversos sectors joves de la pagesia han creat el Consorci de Recursos Gastronòmics de Catalunya per veure de superar la crisi econòmica en el camp alimentari. Es tracta de crear nous llocs de treball pel jovent sense feina de les ciutats i, en definitiva, fer que totes les panxes de Catalunya no pateixin i estiguin sempre més o menys plenes.

Així s'han multiplicat els criadors de cargols, més enllà de les comarques lleidatanes, que donen feina a molta gent jove desocupada.

S'han enriquit les diferents salses de Romesco amb herbes aromàtiques del país, a l'hora que la indústria exportadora de cargols en llauna ha superat en el darrer mes els 5 milions de llaunes. Absorbits majoritàriament pel mercat russo-xinès i escandinau. L'esforç realitzat no ha estat menor en el sector dels calçots, s'ha allargat la producció a tot l'any a base de crear hivernacles arreu del país. L'exportació a l'estranger ha augmentat notablement però el més significatiu ha estat la gran demanda de salses "romesco" que ja han arribat a tots els continents.

Però l'èxit més rotund ha estat la gran producció de bolets de tot tipus i durant tot l'any, mercès a l'acció clandestina de comandos boletaires que han aconseguit la desviació de parts del riu Ebre d'Aragó cap a Catalunya. Una aigua necessària per l'humitat i el creixement dels bolets. Així, alhora que hi ha un gran volum d'exportació al exterior gairebé no falta en cap àpat a les taules del país un plat de rovellons o pinetells. Ara ningú no passa a Catalunya i milers de joves desvagats han passat ara a engrossir amb dignitat el teixit social de treballadors.

Amb gran satisfacció, aquest migdia a totes les llars, han pogut veure la retransmissió a TV3 del Govern català en ple inaugurant el dinar de l'any. Ha començat amb un aperitiu de calçots i romesco acompanyat de vi del Penedès amb porró; tot seguit continuat amb una gran cargolada amb exquisida salsa i pantomaquet; acabant amb una graellada de bolets de tota mena i per postres una crema catalana.

També s'ha comunicat en exclusiva a Karlitus, que totes les setmanes que el Futbol Club Barcelona jugui al Camp Nou, els seus jugadors dinaran aquests exquisits plats recuperats i actualitzats pel Celler de Can Roca, un dels millors restaurants en l'actualitat.

A última hora també hem rebut un comunicat del Consell comarcal del moianès que per la seva importància patriòtica donem a conèixer: "Ja n'hi ha prou de colonialisme madrileny a casa nostra. Que a Madrid per demanar un cafè... està molt bé que ells en diguin "café solo", però aquí, des de sempre, un cafè és un cafè i no un "café sol". Fem-nos respectar!"



LA CULPA

Estic amb un vell del Delta. Mirada llarga sota la boina.

La culpa és molt negra, senyor. Ningú no en vol de culpes. Xupa una pipa apagada. Em recorda a Luard, el mariner empordanès però en versió Delta. En tinc vuitanta tres.

Doncs ja em perdonarà però si no vigila, Déu el trobarà amb un sac ple de culpes sense confessar i ja veurem què passa.

Somriu. Vol la veritat de veritat?

Home encara que sigui per una vegada, em faria il·lusió.

La culpa la té el mar. És insubornable. No es deixa comprar, ni urbanitzar, se'n fot dels sants i les novenes. No es pot negociar amb el mar. La Indústria necessita pantans, els pantans retenen sediments, aprofitant que tenim el riu controlat edifiquem a la seva llera. Negoci segur. I els pagesos avancem un pam el conreu. Més negoci. Però no ens quedem aquí, en volem més. Un altre pantà, una altra urbanització, un altre pam de terra... I pensem, ja ho tenim. Però no. El mar, senyor, és incorruptible. I un dia fastiguejat per la mesquinesa de l'home, diu prou. Aquest és el problema del delta. Que el mar es conforma en ser el que és.

Em paga una absentia.

L'avi riu obertament: Aquesta gent de ciutat, sou uns caguetes.

